

**HƯỚNG TỚI KỶ NIỆM 60 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG VÀ 58 NĂM NGÀY BÁC HỒ
VỀ THĂM TRƯỜNG ĐẠI HỌC THỂ DỤC THỂ THAO BẮC NINH (14/12/1961 - 14/12/2019)**

NGÀY 14 THÁNG 12 NĂM 1961 NGÀY HẠNH PHÚC NHẤT CỦA ĐỜI TÔI

Lê Thị Hồng Hải*

Bác Hồ trực tiếp sửa động tác cầm kiếm cho nữ học sinh khi Người về thăm Trường Trung cấp TDTT Trung ương ngày 14 tháng 12 năm 1961 (Từ phải sang gồm: Đặng Mai Thị Chinh; Lê Thị Hồng Hải; Trần Thủy Mai; Bùi Ngọc Mỹ; Bùi Văn Thuộc)

Hôm ấy, Bác Hồ về thăm Trường Trung cấp Thể dục thể thao Trung ương, và tôi là một trong hơn 500 học sinh được vinh dự đón Bác. Mọi người được nghe Bác nói về mục đích của tập luyện TDTT. Muốn làm người cán bộ tốt thì phải tích cực học tập chính trị, không ngừng rèn luyện đạo đức và thành thạo chuyên môn.

Tôi sinh ra ở Hà Nội thời Pháp thuộc được vài năm thì Cách mạng Tháng Tám thành công. Ngày 1 tháng giêng năm 1955, lớp thiếu niên chúng tôi được đi mít tinh đón Bác và Chính phủ trở về Thủ đô, trong lòng rạo rạo niềm vui chiến thắng. Có mấy bạn được lên lễ đài dâng hoa lên Bác. Tôi nghĩ vẫn vợ mà lòng thổn thức, rồi tự an ủi, biết đến bao giờ mình mới có được vinh dự ấy!

Bảy năm sau, khi học hết cấp 2, tôi thi đỗ vào Trường Đại học Sư phạm Hà Nội. Chưa đến ngày tựu trường, theo chúng bạn, tôi lại ghi tên thi vào Trường Trung cấp Thể dục thể thao Trung ương ở Từ Sơn và tiếp tục trúng tuyển.

Từ Hà Nội sang Từ Sơn học, chỉ với ba hào sáu tiền vé tàu hỏa mà nhiều khi còn phải vay bạn. Đời sống thiếu thốn mọi bề nhưng chúng tôi luôn động viên nhau cố gắng. Hôm Bác về thăm Trường đang cử mùa đông. Toàn Trường tập trung tập thể dục đồng diễn nửa ngày, còn nửa ngày học chuyên môn. Rất vất vả, nhưng ai cũng náo nức.

Bác Hồ ra sân xem chúng tôi biểu diễn bài võ kiếm 96 động tác do Võ sư Sáu Na người Nam Bộ hướng dẫn. Khi kết thúc bài kiếm, Bác khen đều và đẹp. Sau đó Bác bước thêm mấy bước tới bên tôi đứng, bên

phải có Trần Thủy Mai, bên trái có Đặng Thị Mai Chinh. Bác ân cần chỉ bảo: “Tuy các cháu đánh kiếm đã đều, đẹp nhưng động tác cầm kiếm, đánh kiếm thì làm chưa đúng!”. Rồi Bác chỉ dẫn, giảng giải...

Do lắng nghe Bác chỉ động tác sai, tôi ngây ra, thành lóng ngóng. Thấy tôi lúng ta lúng túng, Bác liền nói: “Cháu này nâng cành hoa chứ không phải là cầm kiếm tập luyện!”. Mọi người cùng ồ lên cười rất vui vẻ.

Nói xong, hai tay Bác Hồ nắm chặt hai đốc kiếm trong tay tôi và Mai. Nhìn khắp một lượt, Bác ôn tồn hỏi chúng tôi: “Các cháu làm lại lần nữa cho Bác và các đồng chí trong đoàn cùng xem có được không?”. Tôi hét lên trong đàn đồng thanh “Thưa Bác, chúng cháu làm lại để Bác xem ạ!”.

Bác đã truyền cho chúng tôi sức mạnh cùng cái thần thái thiêng liêng của môn võ thuật dân tộc nước nhà.

*Cựu sinh viên Trường Trung cấp TDTT Trung ương